

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa **B. I., s. r. o.**, so sídlom v B., J., IČO: X., zastúpeného Advokátskou kanceláriou M. a spol. s r. o., so sídlom v B., Z. IČO: X. proti odporcovi 1/ **A.. B.**, nar. X. s registrovaným pobytom v O. B. a odporcovi 2/ **O. L.**, Z. IČO: X. zastúpenému J., advokátska kancelária, v. o. s., so sídlom v B., P. IČO: X. **o zaplatenie 419 350,96 eur s príslušenstvom**, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 34 NcCb 4/2007-Db-749 z 30. septembra 2013, takto

r o z h o d o l :

Uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 34 NcCb 4/2007-Db-749 z 30. septembra 2013 **p o t v r d z u j e .**

O d ô v o d n e n i e :

Uznesením č. k. 34 NcCb 4/2007-Db-749 z 30. septembra 2013 Krajský súd v Banskej Bystrici uložil navrhovateľovi povinnosť, aby v lehote 10 dní odo dňa doručenia uznesenia zaplatil príkazom na úhradu na účet Štátnej pokladnice v Bratislave č. účtu: X./X., VS: X., KS: X. s pripojeným avízom súdny poplatok za odvolanie vo výške 25 161 eur (položka č. 1a/ Sadzobníka súdnych poplatkov zákona č. 71/1992 Zb. v platnom znení). Navrhovateľ bol tiež poučený o práve podať odvolanie a o tom, že ak sa poplatok v určenej lehote nezaplatí, bude ho súd vymáhať (§ 12 zákona č. 71/1992 Zb.).

Proti tomuto uzneseniu podal navrhovateľ odvolanie. Namietal, že napadnuté uznesenie je nezákonné, lebo súd prvého stupňa nezohľadnil skutočnosť, že predmetom

konania bol záväzok navrhovateľa voči odporcovi v 1. rade, pričom žalovaný nárok smerujúci voči odporcovi v 2. rade predstavoval len ručiteľský záväzok. Vzhľadom k tomu, že aj pri podaní žalobného návrhu sa platí súdny poplatok len z jednej žalovanej sumy (t. j. bez ohľadu na to, koľko žalovaných ručiteľov vystupuje v konaní), súd prvého stupňa mal zohľadniť tú skutočnosť, že navrhovateľ bol v konaní voči odporcovi v 1. rade úspešný a súdny poplatok preto nemal byť stanovený vo výške 25 161 eur. Na základe uvedeného navrhovateľ žiadal, aby odvolací súd podľa ust. § 221 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „O. s. p.“) napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O. s. p.) prejednal podané odvolanie bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O. s. p.) v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáhal preskúmania napadnutého rozhodnutia (§ 212 ods. 1 O. s. p.) a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné.

Z obsahu spisu vyplýva, že na pojednávaní dňa 27. augusta 2013 vyhlásil Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudok, ktorým odporcovi v 1. rade uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 160 770,33 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku a voči odporcovi v 2. rade návrh zamietol. O trovách konania nerozhodol s odôvodnením, že o nich rozhodne až po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej. Proti tomuto rozsudku podal navrhovateľ včas odvolanie. Napadol ním výrok rozsudku, ktorým súd prvého stupňa zamietol jeho návrh voči odporcovi v 2. rade. Žiadal, aby odvolací súd napadnutú časť rozsudku súdu prvého stupňa zmenil tak, že odporcovi v 2. rade uloží povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 419 350,96 eur s úrokom z omeškania vo výške 16 % ročne zo sumy 258 580,63 eur od 10. januára 2004 do zaplatenia s tým, že túto sumu má odporca v 2. rade zaplatiť spoločne s odporcom v 1. rade tak, že plnením jedného z odporcov zaniká v rozsahu plnenia povinnosť druhého odporcu, alebo alternatívne, aby odvolací súd napadnutú časť rozsudku súdu prvého stupňa zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Následne Krajský súd v Banskej Bystrici napadnutým uznesením z 30. septembra 2013 vyrubil navrhovateľovi súdny poplatok za podané odvolanie v sume 25 161 eur podľa položky č. 1 písm. a/ Sadzobníka súdnych poplatkov, ktorý tvorí prílohu zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 71/1992 Zb.“). Toto uznesenie navrhovateľ rovnako napadol odvolaním,

v ktorom spochybnil výšku vyrubeného súdneho poplatku, ako aj samotnú skutočnosť, že mu bol súdny poplatok vyrubený.

Podľa ust. § 5 ods. 1 písm. a/ zákona č. 71/1992 Zb. poplatková povinnosť vzniká podaním návrhu, odvolania a dovolania alebo žiadosti na vykonanie poplatkového úkonu, ak je poplatníkom navrhovateľ, odvolateľ a dovolateľ.

Podľa ust. § 6 ods. 1 a 2 zákona č. 71/1992 Zb. sadzba poplatku je uvedená v sadzobníku percentom zo základu poplatku (ďalej len „percentná sadzba“) alebo pevnou sumou. Ak je sadzba poplatku stanovená za konanie, rozumie sa tým konanie na jednom stupni. Poplatok podľa rovnakej sadzby sa vyberá i v odvolacom konaní vo veci samej.

Podľa ust. § 7 ods. 1 a 2 zákona č. 71/1992 Zb. pri percentnej sadzbe je základom poplatku cena predmetu poplatkového úkonu. Cena príslušenstva sa zahrnie do základu poplatku len vtedy, ak je príslušenstvo samostatným predmetom poplatkového úkonu.

Podľa § 7 ods. 10 zákona č. 71/1992 Zb. v odvolacom konaní je základom poplatku cena nároku uplatňovaného v odvolaní.

Podľa položky 1 písm. a/ Sadzobníka súdnych poplatkov, ktorý tvorí prílohu zákona č. 71/1992 Zb. z návrhu na začatie konania, ak nie je ustanovená osobitná sadzba, sa platí súdny poplatok v obchodných veciach vo výške 6 % z hodnoty predmetu sporu najmenej 16,50 eur najviac 33 193,50 eur.

Podľa poznámky č. 3 k položke 1 Sadzobníka súdnych poplatkov poplatky podľa rovnakej sadzby sa platia i v odvolacom konaní vo veci samej.

Navrhovateľovi v zmysle vyššie citovaných zákonných ustanovení podaním odvolania proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici (ako rozhodnutiu vo veci samej) vznikla povinnosť zaplatiť súdny poplatok za podané odvolanie. Navrhovateľ svojím odvolaním napadol výrok rozsudku, ktorým súd prvého stupňa zamietol jeho žalobu voči odporcovi v 2. rade, od ktorého navrhovateľ žiadal zaplatenie sumy 419 350,96 eur s príslušenstvom. Istina 419 350,96 eur ako „cena nároku uplatňovaného v odvolaní“ je preto základom pre určenie súdneho poplatku za podané odvolanie a 6 % z uvedenej sumy, ktorá sa v zmysle

prvej vety § 7 ods. 11 zákona o súdnych poplatkoch zaokrúhľuje na celé eurá nadol (čiže 419 350 eur) potom predstavuje sumu 25 161 eur. Súd prvého stupňa preto rozhodol správne a v súlade so zákonom, keď navrhovateľovi ako odvolateľovi vyrubil súdny poplatok za podané odvolanie práve v tejto sume.

Navrhovateľ namietal, že súd prvého stupňa mal pri vyrúbení súdneho poplatku za podané odvolanie zohľadniť tú skutočnosť, že odporca v 2. rade vystupoval v konaní pred súdom prvého stupňa len ako ručiteľ odporcu v 1. rade a že v konaní voči odporcovi v 1. rade bol navrhovateľ so svojou žalobou úspešný. K uvedenému odvolací súd uvádza, že ustanovenia zákona o súdnych poplatkoch neumožňujú súdu, ktorý rozhoduje o poplatkovej povinnosti poplatníka - odvolateľa, zohľadniť pri výpočte súdneho poplatku to, že zatiaľ čo v konaní pred súdom prvého stupňa žaloval takýto poplatník dlžníka aj ručiteľa, tak v odvolacom konaní už žiada peňažné plnenie len od ručiteľa. Výslovná zákonná úprava existuje len pokiaľ ide o spôsob, akým platia súdny poplatok viacerí odvolatelia na strane navrhovateľa alebo odporcu, a to v závislosti od charakteru svojho procesného spoločenstva (viď poslednú vetu poznámky č. 3 k položke 1 Sadzobníka súdnych poplatkov), čo ale nie je posudzovaný prípad. Rovnako tak nemožno na daný prípad aplikovať poznámku č. 6 k položke 1 Sadzobníka súdnych poplatkov, podľa ktorej ak je predmetom konania viac nárokov, každý nárok sa spoplatňuje samostatne; to neplatí, ak ide o viac nárokov na peňažné plnenie a sú vyjadrené jednou sumou. Predmetom odvolacieho konania v preskúmvanej veci je totiž len jeden nárok, a to nárok navrhovateľa voči odporcovi v 2. rade na zaplatenie sumy 419 350,96 eur s príslušenstvom. Skutočnosť, že odporca v 2. rade by mal túto sumu zaplatiť spoločne s odporcom v 1. rade tak, že plnením jedného z nich zaniká v rozsahu plnenia povinnosť druhého, je právne irelevantná pre vyrubenie súdneho poplatku za odvolanie, ktoré smeruje len voči odporcovi v 2. rade. Inak povedané, platná zákonná úprava neupravuje spôsob, akým by konajúci súd mohol túto skutočnosť vziať do úvahy pri vyrúbení súdneho poplatku za takéto odvolanie.

Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky rozhodol v pomere hlasov 3:0 (ust. § 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.

V Bratislave, 12. mája 2015

JUDr. Juraj Seman, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Mária Némethová